

Spm. nr. S 301

Til *arbejdsministeren* (3/12 87) af:

Jytte Andersen (S):

»Hvilke initiativer giver Arbejdsmiljøfondens netop offentliggjorte undersøgelse om det dårlige indeklima i danske børnehaver, som giver børn hovedpine, sløvhed, indlæringsvanskeligheder m.v., anledning til, og agter ministeren at indføre særlige kuldioxidnormer for børn?«

Begrundelse

Arbejdsmiljøfondens undersøgelse af det dårlige indeklima i danske børnehaver påpeger, at luften i danske børnehaver generelt er dårlig og påvirker børns velfærd og giver foregede risici for hjernesker.

Årsagen er, at der opholder sig for mange mennesker på et for lille areal, og WHO-normregler for koncentration af kuldioxid i luften overtrædes, fordi der ikke er fastsat særlige normer for børn, som er mere følsomme over for kuldioxiden.

Der henvises i øvrigt til Det fri Aktuelt's omtale den 3. december 1987.

Svar (15/12 87):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

På baggrund af Direktoratet for Arbejdstilsynets udtalelse kan jeg oplyse, at daginstitutioner, der anvendes af børn under den skolepligtige alder, er undergivet embedslægeinstitutionens tilsyn med alle forhold af sundhedsmæssig interesse, jf. Indenrigsministeriets bekendtgørelse af 23. august 1974 om reglement vedrørende sundhedsmæssige tilsyn med institutioner, klinikker m.v.

Arbejdstilsynet kan i medfør af arbejdsmiljøloven alene stille krav til forbedring af indeklimaet ud fra et hensyn til de ansattes sikkerhed og sundhed.

Kravene til den bygningsmæssige indretning, herunder isolering og ventilation af daginstitutioner, findes i bygningsreglement af 1982, der er udfærdiget af Byggestyrelsen i medfør af byggeloven.

Tilsynet med overholdelse af de bygningsmæssige bestemmelser udøves nu alene af kommunalbestyrelsen/amtsrådet, men arbejdstilsynet kan i henhold til arbejdsmiljøloven påby-

de foranstaltninger til imødegåelse af sundhedsmæssigt uforvarselige forhold, f.eks. i form af krav om ventilation.

Ventilationsbehovet for et rum afhænger af mange forhold, f.eks. størrelsen, antallet af personer i rummet, rummets tæthed, tilgrænsende rum, driftsformen, andre forurenende processer, tobaksrygning, afgangning fra byggemateriale m.v.

Mennesket udånder CO₂ (kultveilte), og et lokales indhold af CO₂ anvendes som indikator for luftskiftet, idet der ved stor personbelastning af lokalet sker en stigning i indholdet af CO₂ i løbet af dagen. Det er således ikke CO₂ i sig selv, der er baggrunden for anbefalingerne om at holde CO₂-indholdet under 0,1–0,15 pct., men at CO₂-indholdet er et mål for ventilationen af lokalet. Der foregår en løbende videnskabelig diskussion inden for det ventilations-tekniske område om, hvilke kontrolmetoder der skal anvendes til sikring af en tilstrækkelig ventilation, herunder om CO₂-koncentrationen eller andre metoder er bedst egnede.

Arbejdstilsynet har i konsekvens heraf ikke lagt sig fast på en bestemt norm for CO₂ i indeklimaet, men har udviklet en praksis i form af AT-meddelelser, vejledninger m.v. om indeklima.

Heraf fremgår bl.a., at luftens indhold af kuldioxid ikke bør være større end 0,1 pct., og hvis det overstiger 0,2 pct. må luftskiftet øges eller antallet af personer formindskes.

Disse anbefalinger er i overensstemmelse med, hvad WHO anfører som norm (0,1–0,15 pct.).

Spm. nr. S 305

Til *justitsministeren* (3/12 87) af:

Poulsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, om ministeren fuldt bevidst afgav urigtige oplysninger i sine skriftlige svar af 4. maj 1987 til mig på spørgsmålene nr. S 1083 og S 1084 for at dække over, at ministeren overhovedet ikke ser sig i stand til at få lovene og den endelige jordfordelingskendelse af 4. oktober 1967 respekteret, hverken af Justitsministeriets personale eller af politiet og tinglysningsvæsenet i Struer-Holstebro-området?«